

- สาระ:** ลูกๆ ที่แสนหวาน นี่คือนกแห่งเขาวงกต ลูกลืมพอช้าแล้วช้าแล้ว ให้มีศรัทธาในสติปัญญาและลูกจะไม่ติดกับอยู่ในเกมนี้
- คำถาม:** ในขณะที่มองเห็นเวลาของการชำระสะสาง หน้าทีของลูกคืออะไร?
- คำตอบ:** หน้าทีของลูกคือการอยู่อย่างไม่ว่างเว้นในการศึกษานี้ให้มากและไม่เข้าไปเกี่ยวข้องกับเรื่องอื่นๆ พ่อจะให้ลูกนั่งในดวงตาของท่าน ทำให้ลูกกลายเป็นพวงมาลัยรอบคอของท่านและพาลูกกลับไปพร้อมกับท่าน ทุกคนต้องชำระสะสางบัญชีของเขาและกลับบ้าน พ่อมาเพื่อพาทุกคนกลับบ้านไปกับท่าน
- เพลง:** ผู้อาศัยของดินแดนอันไกลโพ้นได้มายังต่างแดน...

โอมซานติ พ่อทางจิตนั่งที่นี่และอธิบายแก่ลูกๆ ทางจิตว่าทุกคนในโลกโดยทั่วไปและโดยเฉพาะบาร์ตต้องการความสงบในโลก ให้เข้าใจว่าเพียงนายของโลกเท่านั้นที่ก่อตั้งความสงบขึ้นในโลก เราควรร้องเรียกหาพระเจ้าผู้เป็นพ่อเท่านั้นเพื่อที่จะกระจายความสงบในโลก อย่างไรก็ตามผู้ที่ยากจนไม่รู้แม้กระทั่งว่าพวกเขาควรร้องเรียกหาใคร สิ่งนี้หมายถึงทั้งโลก พวกเขาต้องการความสงบในทั้งโลก ดินแดนแห่งความสงบที่ลูกดวงวิญญาณและพ่ออาศัยอยู่นั้นแยกกัน มีเพียงพ่อที่ไม่มีขีดจำกัดเท่านั้นที่อธิบายสิ่งนี้ เวลานี้มีมนุษย์และศาสนามากมายนับไม่ถ้วนในโลกนี้ พวกเขาบอกว่า: หากมีศาสนาเดียวก็จะมีศาสนาสงบ อย่างไรก็ตามศาสนาทั้งหมดไม่สามารถรวมกันได้ มีการยกย่องตรีมูรติ ผู้คนมากมายเก็บรูปภาพของตรีมูรติไว้ด้วยเช่นกัน ลูกรู้ว่าการก่อตั้งเกิดขึ้นผ่านบราห์มา การก่อตั้งอะไร? ไม่ใช่เป็นเพียงความสงบ มีการก่อตั้งความสงบและความสุข เมื่อห้าพันปีที่แล้วในบาร์ตซึ่งเป็นอาณาจักรของพวกเขา มนุษย์คนอื่นๆ ทั้งหมดได้สร้างของเขาและกลับบ้าน เวลานี้พวกเขาต้องการศาสนาเดียว อาณาจักรเดียว และภาษาเดียว ลูกๆ เข้าใจว่าเวลานี้พ่อกำลังก่อตั้งความสงบ ความสุข และความเจริญรุ่งเรือง อาณาจักรเดียวจะมีอยู่ที่นั่นอย่างแน่นอน การก่อตั้งอาณาจักรเดียวกำลังเกิดขึ้น นี่ไม่ใช่สิ่งใหม่ อาณาจักรเดียวนั้นได้รับการก่อตั้งขึ้นหลายครั้งก่อนหน้านี้ และเมื่อจำนวนของศาสนายาวตัวมากขึ้นต้นไม้ก็เติบโตขึ้นเรื่อยๆ และแล้วพ่อก็ต้องมา เป็นดวงวิญญาณที่รับฟังและศึกษา ชั้นสการอยู่ในดวงวิญญาณ นั่นดวงวิญญาณรับร่างกายที่แตกต่างกัน ลูกๆ ต้องใช้ความพยายามอย่างมากเพื่อให้สติปัญญาของลูกพัฒนาแม้กระทั่งศรัทธา ลูกพูดว่า: บาบา เราลืมสิ่งนี้ช้าแล้วช้าอีก พ่ออธิบายว่า: นี่คือนกแห่งเขาวงกต เป็นราวกับว่าลูกติดอยู่ในนั้น ลูกไม่รู้ว่าจะกลับบ้านหรือไปยังอาณาจักรของลูกได้อย่างไร เวลานี้พ่ออธิบายสิ่งนั้นแก่ลูกแล้ว แต่ก่อนหน้านี้ลูกไม่รู้อะไรเลย สติปัญญาของดวงวิญญาณได้กลายเป็นหิน สติปัญญาที่เป็นหินและสติปัญญาที่สูงส่งเป็นที่จดจำในบาร์ต มันคือที่ที่มีราชาที่มีสติปัญญาเป็นหินและราชาที่มีสติปัญญาที่สูงส่งคงอยู่ มีวัดของเจ้าแห่งความสูงส่งด้วยเช่นกัน เวลานี้ลูกดวงวิญญาณเข้าใจแล้วว่าลูกได้มาจากไหนเพื่อที่จะเล่นบทบาทของลูก ก่อนหน้านี้ลูกไม่รู้อะไรเลย โลกนี้เรียกว่าป่าหนาม ทั่วโลกนี้เป็นป่าหนาม ลูกไม่เคยได้ยินว่าไฟลุกไหม้ในสวนดอกไม้ เป็นป่าที่ลูกเป็นไฟเสมอ ที่นี้ก็เป็นป่าเช่นกัน มันจะต้องถูกจุดให้ลูกเป็นไฟ อย่างแน่นอน กองฟางจะถูกจุดให้ลูกเป็นไฟ ทั่วโลกนี้เรียกว่ากองฟาง เวลานี้ลูกๆ รู้จักพ่อและลูกกำลังนั่งอยู่เบื้องหน้าท่านเป็นการส่วนตัว ลูกเคยร้องเพลงว่า: ‘ฉันจะนั่งกับท่านเท่านั้น...’ เวลานี้ทั้งหมดนั้นกำลังเกิดขึ้น ลูกกำลังศึกษาคำพูดของพระเจ้าอย่างแน่นอน พระเจ้าพูดกับลูกๆ เท่านั้น ลูกรู้ว่าพระเจ้ากำลังสอนลูก ใครคือพระเจ้า? ชีวที่ไม่มีตัวตนนั้นเรียกว่าพระเจ้า พระเจ้าชีวนั้นได้รับการกราบไหว้บูชาที่นี่ การกราบไหว้บูชาไม่ได้เกิดขึ้นในยุคทอง พวกเขาไม่แม้กระทั่งจดจำท่านที่นั่นด้วยซ้ำ ผู้เลื่อมใสศรัทธาได้รับอาณาจักรของยุคทองอย่างอันเนื่องมาจากผลของความเลื่อมใสศรัทธาของเขา ลูกเข้าใจว่าลูกได้แสดงความเลื่อมใสศรัทธามากที่สุดและเหตุนี้เองลูกจึงเป็นคนแรกที่ได้มาหาพ่อ จากนั้นลูกจะไปยังอาณาจักร ลูกๆ ต้องทำความเพียรพยายามอย่างเต็มที่เพื่อที่จะประกาศสิทธิในสถานภาพที่สูงในโลกลใหม่ ลูกๆ มีความปรารถนาที่จะไปยังบ้านใหม่อย่างรวดเร็ว เพียงในช่วงแรกๆ เท่านั้นที่เป็นบ้านใหม่จากนั้นก็เติบโตขึ้นเรื่อยๆ จำนวนของเด็กๆ ในบ้านก็ขยายตัวขึ้นเรื่อยๆ ลูกๆ และหลานๆ ฯลฯ จะอยู่ในบ้านเก่า พวกเขาจะพูดว่า: บ้านนี้เป็นของปู่หรือทวดของเรา มีผู้คนมากมายที่มาในภายหลัง ยิ่งลูกทำความเพียรพยายามที่จริงจังมากเท่าไรลูกก็จะได้ไปยังบ้านใหม่เร็วขึ้นเท่านั้น พ่ออธิบายวิธีที่ง่ายดายมากที่สุดที่สามารถทำความเพียรพยายามได้ พวกเขาทำความเพียรพยายามในความเลื่อมใสศรัทธาด้วยเช่นกัน ชื่อของผู้ที่ทำความเลื่อมใสศรัทธาอย่างมากมายได้รับการประกาศเกียรติคุณ พวกเขาไม่แม้กระทั่งแสดมปีที่ทำจากผู้เลื่อมใสศรัทธาบางคน ไม่มีใครรู้เกี่ยวกับลูกประจำของความรู้อีก่อนอื่นมีความรู้และแล้วก็มี ความเลื่อมใสศรัทธา เวลานี้สิ่งนี้อยู่ในสติปัญญาของลูกๆ แล้วว่ามีความรู้เป็นเวลาครึ่งหนึ่งของเวลาซึ่งหมายถึงยุคทอง

และยุคเงิน เวลานี้ลูกๆ กำลังกลับมาเต็มไปด้วยความรู้ ครูนั่นมีความรู้ที่เต็มเปี่ยมเสมอ นักเรียนได้รับคะแนนตามลำดับ ผู้เดิวนั้นคือครูที่ไม่มีขีดจำกัด ลูกคือนักเรียนที่ไม่มีขีดจำกัด ลูกผู้เป็นนักเรียนจะสอบผ่านตามลำดับกันไป เช่นที่ลูกเคยผ่านในวงจรที่แล้ว พ่ออธิบายว่าลูกๆ คือผู้ที่ใช้ 84 ชาติเกิด ใน 84 ชาติเกิดลูกมีครู 84 คน ต้องกลับมาเกิดใหม่อย่างแน่นอนลูก ในตอนแรกโลกนี้สะอาดประจักษ์อย่างแน่นอนและจากนั้นโลกก็กลับมาเก่าและตาโมประธาน มนุษย์ก็กลับมาตาโมประธานด้วยเช่นกัน เริ่มแรกต้นไม้ใหม่และสะอาดประจักษ์ ไปไม้ใหม่ใหม่ดีมาก นี่คือน้ำมันที่ไม่มีขีดจำกัด มีศาสนามากมาย เวลานี้สติปัญญาของลูกต้องไปสู่ความไม่มีขีดจำกัด ต้นไม้ใหญ่โตมาก! ก่อนอื่นใดมีศาสนาเทพดั้งเดิมที่คงอยู่ตลอดไปและแล้วศาสนาที่หลากหลายก็มา ลูกได้ใช้ 84 ชาติเกิดที่หลากหลาย สิ่งนั้นไม่สูญสลายเช่นกัน ลูกรู้ว่าลูกวนไปรอบวงจรของ 84 ชาติเกิดทุกวงจร ลูกเพียงผู้เดียวคือผู้ที่วนไปรอบวงจรของ 84 ชาติเกิด ไม่มีดวงวิญญาณมนุษย์ที่ใช้ 84 ล้านชาติเกิด มีสัตว์มากมายหลายชนิด ฯลฯ ไม่มีใครสามารถนับพวกมันได้ ดวงวิญญาณมนุษย์ใช้ 84 ชาติเกิด เวลานี้ลูกเริ่มเหนื่อยล้าอย่างสมบูรณ์จากการเล่นบทบาทของลูก ลูกกลับมาไม่มีความสุข ในขณะที่ลงบันไดมาลูกได้กลับมาตาโมประธานจากสะอาดประจักษ์ จากตาโมประธานพ่อทำให้ลูกสะอาดประจักษ์อีกครั้ง พ่อพูดว่า: พ่อเข้ามาในโลกที่ตาโมประธานและเข้าสู่ร่างที่ตาโมประธาน เวลานี้ทั้งโลกตาโมประธาน มนุษย์ถามว่าทั้งโลกจะสามารถมีความสุขได้อย่างไร พวกเขาไม่รู้ว่าโลกมีความสุขเมื่อใด พ่อพูดว่า: ลูกมีรูปภาพในบ้านของลูกใช่ไหม? เคยมีความสุขในทั้งโลกเมื่อเป็นอาณาจักรของเขา ที่เรียกว่าสวรรค์ โลกใหม่ลูกเรียกว่าสวรรค์ยุคทอง เวลานี้โลกเก่านี้ต้องเปลี่ยนแปลง อาณาจักรกำลังมีการก่อตั้ง มันเป็นอาณาจักรของพวกเขาเท่านั้นในทั้งโลก ผู้คนมากมายไปที่วัดลัทธิและนารายณ์ ไม่ได้เข้ามาในสติปัญญาของพวกเขาว่าพวกเขาเคยเป็นนายของบาร์ตัน ว่ามีความสุขและความสุขอย่างแท้จริงในอาณาจักรของเขา เป็นเรื่องของ 5000 ปีที่แล้วเมื่ออาณาจักรของพวกเขาอยู่ หลังจากครั้งวงจรโลกนั้นก็กล่าวได้ว่าเก่า นักธุรกิจมีเครื่องหมายสวัสดิกะอยู่บนสมุดบัญชีของเขา สิ่งนั้นก็มีความหมายเช่นกัน พวกเขาเพียงแค่เรียกสิ่งนั้นว่าเคนส พวกเขาถือว่าเคนสเป็นเทพ เป็นผู้ทำลายอุปสรรค สวัสดิกะมีส่วนเท่า ๆ กัน ทั้งหมดนั้นคือหนทางของความเลื่อมใสศรัทธา ผู้คนเฉลิมฉลองดีปาวลี (เทศกาลแห่งแสง) ในความเป็นจริงดีปาวลีที่แท้จริงคือการจาริกแสวงบุญแห่งการทรงจำระลึกถึงที่แสงของลูกๆ ดวงวิญญาณถูกจุดขึ้นเป็นเวลา 21 ชาติเกิด ลูกหารายได้ที่ยิ่งใหญ่ ลูกๆ ควรมีความสุขอย่างมาก นี่คือน้ำมันใหม่ของลูกสำหรับโลกใหม่ เวลานี้ลูกต้องสะสมรายได้สำหรับ 21 ชาติเกิด พ่อกำลังอธิบายสิ่งนี้แก่ลูกๆ ว่า: เวลานี้ลูกกำลังรับฟังในขณะที่พิจารณาว่าตนเองเป็นดวงวิญญาณหรือไม่? หากลูกรับฟังในขณะที่พิจารณาว่าตนเองเป็นดวงวิญญาณลูกก็จะมีประสบการณ์ของความสุข พ่อกำลังสอนพวกเรา! นี่คือน้ำมันของพระเจ้า! พระเจ้าคือผู้เดียวเท่านั้น แน่แน่นอนท่านมาและใช้ร่างกาย เพราะเมื่อท่านจะสามารถเป็นคำพูดของพระเจ้าได้ ไม่มีใครรู้สิ่งนี้และด้วยเหตุนี้เองพวกเขาจึงพูดว่า “เนติเนติ” (ไม่ใช่สิ่งนี้และสิ่งนั้น) พวกเขาพูดว่าท่านคือพ่อสูงสุด ดวงวิญญาณสูงสุด แล้วพวกเขาพูดว่าพวกเขาไม่รู้จักท่าน พวกเขาเรียกชื่อว่า “บาบา” และพวกเขาเรียกบราห์มาว่า “บาบา” ด้วยเช่นกัน พวกเขาไม่เคยเรียกวิชฌว่า “บาบา” ประชาบิดาคือบาบาด้วยเช่นกัน ลูกคือบีเค เมื่อลูกไม่ใช่สมญาว่า “ประชาบิดา” พวกเขาก็ไม่เข้าใจ มีบีเคมากมายและดังนั้นต้องมีประชาบิดาด้วยเช่นกันอย่างแน่นอน เหตุนี้เองที่ลูกต้องเขียนคำว่า “ประชาบิดา” อย่างแน่นอน แล้วพวกเขาจะเข้าใจว่าประชาบิดาคือพ่อของเขา โลกใหม่ลูกสร้างขึ้นด้วยประชาบิดาอย่างแน่นอน เริ่มแรกพวกเราดวงวิญญาณคือพี่น้องเพศชาย จากนั้นเมื่อเรานำร่างกายมาใช้พวกเรากลายเป็นพี่น้องหญิงชาย ลูกๆ ของพ่อคือดวงวิญญาณที่ไม่สูญสลายแล้วในรูปที่มีตัวตนพวกเราคือพี่น้องหญิงชาย เหตุนี้เองจึงมีชื่อประชาบิดา บราห์มา อย่างไรก็ตามพวกเราไม่จดจำบราห์มาเพียงพ่อทางโลกและพ่อจากเหนือโลกเท่านั้นที่ได้รับการจดจำ ไม่มีใครจดจำประชาบิดา บราห์มา ในช่วงเวลาของความทุกข์ผู้คนจดจำระลึกถึงพ่อไม่ใช่บราห์มา พวกเขาพูดว่า: โอ้ พระเจ้า! พวกเขาไม่เคยพูดว่า: โอ้ บราห์มา! ในช่วงเวลาของความทุกข์พวกเขาไม่จดจำใครเลย ที่นั่นไม่มีอะไรเลยนอกจากความสุข ไม่มีใครรู้สิ่งนี้ ลูกรู้ว่าลูกมีสามพ่อในเวลาในหนทางของความเลื่อมใสศรัทธาพวกเขาจดจำพ่อทางโลกและพ่อจากเหนือโลก ในยุคทองพวกเขาจดจำพ่อทางโลกของเขาเท่านั้น ในยุคบรรจบพบกันลูกจดจำพ่อทั้งสาม ลูกมีพ่อทางโลกเช่นกันแต่ลูกเข้าใจว่าท่านคือพ่อที่มีขีดจำกัด ลูกได้รับมรดกที่มีขีดจำกัดจากพวกเขา เวลานี้ลูกได้พบพ่อที่ไม่มีขีดจำกัดจากผู้ที่ถูกได้รับมรดกที่ไม่มีขีดจำกัด นี่คือน้ำมันที่ต้องเข้าใจ เวลานี้พ่อที่ไม่มีขีดจำกัดได้เข้ามาในร่างกายของบราห์มาเพื่อที่จะให้ความสุขที่ไม่มีขีดจำกัดแก่ลูก ด้วยการเป็นของท่านลูกได้รับมรดกที่ไม่มีขีดจำกัด นี่ก็เป็นเหมือนการได้รับมรดกของปู่โดยผ่านบราห์มา ท่านพูดว่า: พ่อให้มรดกแก่ลูก พ่อสอนลูก พ่อมีความรู้ ทั้งมนุษย์หรือเทพไม่มีความรู้ พ่อให้ความรู้ที่พ่อมีในตัวพ่อแก่ลูกๆ นี่คือน้ำมันทางจิต ลูกรู้ว่าลูกได้รับสถานภาพจากพ่อทางจิต ลูกควรไตร่ตรองมหาสมุทรแห่งความรู้ด้วยวิธีนี้ ได้รับการจดจำกันว่า “ผู้ที่เอาชนะจิตใจนั้นเอาชนะทุกสิ่ง ในขณะที่ผู้ที่พ่ายแพ้ต่อจิตใจนั้นพ่ายแพ้ทุกสิ่ง” ในความเป็นจริงควรมีการพูดว่า “ผู้ที่เอาชนะมายา” เพราะจิตใจไม่สามารถถูกเอาชนะ มนุษย์ถามว่า: จะมีความสุขของจิตใจได้อย่างไร? พ่อถามว่า: ดวงวิญญาณจะพูดว่าเขาต้องการความสุขของจิตใจได้อย่างไร? ดวงวิญญาณเองคือผู้อาศัยในดินแดนแห่งความสุข เป็นเมื่อดวงวิญญาณเข้ามา

ในร่างกายที่เขาเริ่มมีการกระทำ พ่อพูดว่า: เวลานี้ทำให้ตนเองมั่นคงอยู่ในศาสนาดั้งเดิมของลูก พิจารณาว่าตนเองเป็นดวงวิญญาณ ศาสนาดั้งเดิมของดวงวิญญาณคือความสงบ ไม่เช่นนั้นลูกจะหาความสงบได้จากที่ไหน? ตัวอย่างสร้อยคอของราชินีมีพื้นฐานมาจากสิ่งนี้ ชันยาสซีให้ตัวอย่างนี้แล้วพวกเขาเองก็เข้าไปในป่าเพื่อหาความสงบ พ่อพูดว่า: ศาสนาของลูกดวงวิญญาณคือความสงบ ดินแดนแห่งความสงบซึ่งเป็นสถานที่ที่ลูกจากมาเพื่อเล่นบทบาทของลูกนั่นคือบ้านของลูก ลูกต้องกระทำกรรมผ่านร่างกายของลูก เมื่อลูกละจากร่างของลูกก็จะมีเจตนาสงบ ดวงวิญญาณไปใช้อีกร่างหนึ่ง แล้วทำไมลูกต้องกังวลเกี่ยวกับอะไร? ดวงวิญญาณนั้นจะไม่กลับมาอีกแล้ว อย่างไรก็ตามความผูกพันยึดมั่นคุณความลูก ที่นั่นความผูกพันยึดมั่นจะไม่คุณความลูก ก็เลยทิ้งทำไม่ได้คงอยู่ที่นั่น ไม่มีอาณาจักรของราวันที่นั่น นั่นคืออาณาจักรของราม หากเคยเป็นอาณาจักรของราวันเสมอผู้คนจะอยู่อย่างเหนียวแน่น พวกเขาจะไม่มีประสบการณ์ของความทุกข์ได้ เวลานี้ลูกได้กลายเป็นผู้ที่เชื่อในพระเจ้า ลูกคือตริกลดาชิตด้วยเช่นกัน มนุษย์ไม่รู้จักพ่อและเหตุนี้เองพวกเขาจึงเรียกว่าผู้ที่ไม่เชื่อในพระเจ้า เวลานี้ลูกๆ เข้าใจว่าคัมภีร์ทั้งหมดตั้งแต่อดีตนั้นเป็นของหนทางของความเลื่อมใสศรัทธา เวลานี้ลูกอยู่ในหนทางของความรู้ พ่อให้ลูกนั่งอยู่ในดวงตาของท่านและพาลูกกลับบ้านไปกับท่านด้วยความรักอย่างยิ่ง ท่านพูดว่า: พ่อทำให้ลูกทั้งหมดเป็นพวงมาลัยรอบคอของพ่อและพาลูกกลับไป ทุกคนร้องเรียกหาท่าน ท่านทำให้ผู้ที่กลับมาเกลียดด้วยการนั่งอยู่บนกองไฟของตัณหาตระหนักรู้ของตัณหาความรู้ ท่านชำระสะสางปัญหาของพวกเขาและพาพวกเขากลับบ้าน เวลานี้หน้าที่ของลูกคือศึกษาเล่าเรียน ทำไมลูกถึงข้องแวะในเรื่องอื่น? “ผู้คนจะตายอย่างไร? อะไรจะเกิดขึ้น?” ทำไมลูกถึงข้องแวะในสิ่งนั้น? นี่เป็นเวลาของการชำระสะสาง ทุกคนจะชำระปัญหาของพวกเขาและกลับบ้าน ลูกๆ มีความลับของละครที่ไม่มีขีดจำกัดอยู่ในสติปัญญาของลูก ไม่มีใครอื่นที่มีสิ่งนี้ ลูกๆ รู้ว่าลูกมาหาบาบาทุกๆ จรรเพื่อประกาศสิทธิ์ในมรดกที่ไม่มีขีดจำกัดของลูก พวกเราคือสิ่งมีชีวิต พ่อมาและเข้ามาในร่างกาย พ่อพูดว่า: พ่อเข้ามาในร่างธรรมดา พ่อหนึ่งที่นี่และอธิบายแก่เขาว่าเขาไม่รู้ชาติเกิดของตนเอง ไม่มีใครอื่นสามารถพูดว่า: ลูกๆ จงกลับมาฉันมีสำนักเป็นดวงวิญญาณและจดจำพ่อ! อัจชะ

ถึงลูกๆ ที่สุดแสนหวาน ผู้เป็นที่รักยิ่ง ที่จากหายไปนาน เวลานี้ได้พบพานอีกครั้ง รัก ระลึกถึง และสวัสดีตอนเช้า จากแม่ พ่อ บัณฑิตา พ่อทางจิตพูดนมัสตกับลูกๆ ทางจิต

สาระสำหรับการสร้างสมเพื่อการเป็นตัวของตัวเอง คุณธรรม และการจดจำระลึกถึง:

1. อยู่ในการจาริกแสวงบุญแห่งการทรงจำระลึกถึงและเฉลิมฉลองดีปาวลีที่แท้จริงทุกวัน ลูกต้องสะสมรายได้สำหรับ 21 ชาติเกิดในบัญชีใหม่ของลูก

2. เก็บความลับของละครไว้ในสติปัญญาของลูกและอย่าเข้าไปเกี่ยวข้องกับสิ่งอื่นใดนอกจากการศึกษานี้ ชำระสะสางปัญหากรรมทั้งหมดของลูก

พร: ขอให้ลูกเป็นผู้รับใช้ที่แท้จริงที่จุดตะเกียงอื่น ๆ อีกมากมายด้วยเปลวไฟแห่งความรักจากตะเกียงดวงเดียวใน Deepawali โคมไฟหลายดวงถูกจุดจากโคมไฟหนึ่งดวงและจากนั้นจะมีการเฉลิมฉลองดีปมาลา(พวงมาลัยแห่งแสง) มีเปลวไฟในดีปิก(โคมไฟ) ในทำนองเดียวกันลูกผู้เป็นดีปิกก็มีเปลวไฟแห่งความรัก เมื่อความรักของแต่ละห้วงลึกเชื่อมโยงกับดีปิกคนนั้นก็คือดีปมาลาที่แท้จริง ดังนั้นลูกต้องเห็นว่าลูกกลิ้งลงไปกลายเป็นรูปแบบของเปลวไฟด้วยความรักที่ลึกซึ้งของลูก ผู้ที่ปิดเป่าความมืดแห่งความไม่รู้ด้วยแสงสว่างของตัวเองคือผู้รับใช้ที่แท้จริง

คติพจน์: จงสร้างบทเรียนเรื่อง“ หนึ่งแรงและศรัทธาเดียว” ให้มั่นคงเสมอแล้วลูกจะหลุดพ้นจากวังวน (ภาวะที่กลืนไม่เข้าคายไม่ออก) ได้อย่างง่ายดาย

*** โอม ชานติ ***